

Sygn. akt III CZ 89/06

POSTANOWIENIE

Dnia 21 grudnia 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Zbigniew Strus (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Antoni Górski (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M.K.

przeciwko Gminie Miasta G., Spółdzielni Mieszkaniowej "M i "G." S.A.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 grudnia 2006 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 10 marca 2006 r., sygn. akt [...],

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powoda M.K., a to z tej przyczyny, że wartość przedmiotu zaskarżenia nie przekracza kwoty określonej w art. 398² § 1 k.p.c. W zażaleniu na to postanowienie powód wnosił o jego uchylenie w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powód w zażaleniu na postanowienie o odrzuceniu skargi kasacyjnej podnosił, że Sąd Okręgowy w związku z wniesioną apelacją zwolnił go w $\frac{3}{4}$ od uiszczenia kosztów sądowych, przyjmując dla wyliczenia wysokości tych kosztów wartość przedmiotu zaskarżenia podaną przez powoda kwotę 50.010 zł. Ponadto twierdził, iż „będący przedmiotem skargi kasacyjnej stan faktyczny w części miał charakter pieniężny, zaś w części niepieniężny”.

Zgodnie z art. 398² § 1 k.p.c. skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach majątkowych, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy zł. Niniejsza sprawa ma bez wątpienia charakter majątkowy, bowiem jej przedmiotem było żądanie zapłaty oraz wydania nieruchomości.

Powód w pozwie podał wartość przedmiotu sporu w wysokości 30.000 zł. Natomiast w apelacji wskazał wartość przedmiotu zaskarżenia 45.000 zł, którą następnie podniósł do 50.010 zł. Wartość przedmiotu zaskarżenia nie może być wyższa od wartości przedmiotu sporu (zob. drugą tezę postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 1996 r., I CKN 21/96 – OSNC 1997, nr 4, poz. 42, postanowienie z dnia 19 czerwca 1997 r., III CZ 25/97 – OSNC 1997, nr 10, poz. 162, postanowienie z dnia 8 listopada 2005 r., I CZ 121/05, niepubl.). Wartością przedmiotu sporu i zaskarżenia nie można dowolnie manipulować. Wartość ta – w sprawach o prawa majątkowe – jest odzwierciedleniem rozmiaru dochodzonego roszczenia. Należy zatem stwierdzić, iż strona nie może skutecznie modyfikować jej w trakcie toczącego się postępowania bez rozszerzenia zakresu roszczenia. Nie zmienia tego fakt przyjęcia podanej przez powoda wartości dla wyliczenia wysokości kosztów przez Sąd Okręgowy. Podzielić należy pogląd Sądu

Apelacyjnego, że wartość przedmiotu zaskarżenia w skardze kasacyjnej podana została przez powoda w sposób dowolny.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy oddalił zażalenie powoda jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).